

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-4 У 8095/14
Дана 23.12.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Мире Василијевић и Вере Маринковић, чланова већа, са судским саветником Драганом Максимовић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., против туженог Министарства привреде Републике Србије, ради поништаја решења број 720-00-242/2014-08 од 29.04.2014. године, у предмету промена у регистру, у седници већа одржаној дана 23.12.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Регистратора Регистра привредних субјеката, Агенције за привредне регистре, број БП 24999/2014 од 11.03.2014. године, којим је одбачена регистрациона пријава брисања код СЗР Пластичарско бижутерска и погребне опреме Квалитет А.А. Предузетник Крагујевац, регистарски/матични број ..., јер је утврђено да нису испуњени услови из члана 14. став 1. тачка 6. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре.

У тужби поднетој овом суду, тужилац је оспорио законитост решења туженог из свих прописаних разлога и навео да није могуће добити потврду надлежног пореског органа о престанку пореских обавеза, као траженог доказа, ако је порески обвезник у статусу мировања пореског дуга у складу са важећим законским прописима, те да су доношењем ожалбеног и оспореног решења повређена његова основна права и слободе утврђене Уставом и Европском конвенцијом о људским правима. Предложио је да суд тужбу уважи и наложи Регистратору Регистра привредних субјеката, да брише подносиоца пријаве из Регистра Агенције за привредне регистре, као и да обавезе тужени орган на накнаду штете.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Предложио је да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, решавајући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао: тужба је неоснована.

Из списка и образложења оспореног решења произлази да је тужилац дана 07.03.2014. године, поднео првостепеном органу регистрациону пријаву брисања предузетника број БП 24999/2014, уз коју је доставио и доказ о уплати накнаде за вођење поступка регистрације. Испитујући испуњеност услова за регистрацију брисања подносиоца пријаве у смислу члана 14. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре („Службени гласник РС“, бр. 99/11), првостепени орган је нашао да нису испуњени услови из члана 14. став 1. тачка 6. Закона, јер подносилац пријаве уз пријаву није приложио прописане документе. Увидом у приложену документацију, првостепени орган је утврдио да подносилац пријаве није приложио доказ о престанку пореских обавеза издат од стране надлежног пореског органа, без ког доказа се не може извршити брисање из Регистра, сходно члану 29. став 6. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, бр. 80/02...47/13), па је у складу са одредбом члана 17. став 2. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, одбацио поднету регистрациону пријаву брисања.

По оцени суда, имајући у виду правне прописе на које су се управни органи позвали и разлоге дате у образложењу, правилно је тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену против решења првостепеног органа од 11.03.2014. године, налазећи да је првостепени орган, правилно, са разлога датих у образложењу одбацио регистрациону пријаву брисања тужиоца из Регистра привредних субјеката. За своју одлуку тужени орган је дао јасне и довољне разлоге, које прихвата и овај суд, правилном оценом навода жалбе, у складу са чланом 235. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), па се наводима тужбе не доводи у сумњу правилност оспореног решења.

Имајући у виду све напред наведено, Управни суд је нашао да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, па је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

**ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 23.12.2016. године, I-4 У 8095/14**

**Записничар
Драгана Максимовић,с.р.**

**Председник већа- судија
Олга Петровић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

ВВ/РР